

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: جان وی. والش در آنتی وار
برگردان: حمید علوی
۱۶ می ۲۰۲۲

نیویورک تایمز: نشانه های تغییر سیاست امریکا در اوکراین.

نیویورک تایمز روایت جنگ افروزانه اش را تغییر می دهد، اسناد شکست ایالات متحده در اوکراین نشان می دهد که ایالات متحده به جنگ نیابتی خود علیه روسیه پایان می دهد.

نیویورک تایمز یک وظیفه مهم در پیش روی خود داشت و این کار را در چند ماه گذشته بخوبی انجام داد به نظر این نویسنده تایمز رهبری به تصویر کشیدن جنگ نیابتی ایالات متحده در اوکراین را به عهده داشته است تایمز باید داستانی برای تقویت روحیه و هدف اخلاقی بخشیدن به جنگ و توجیه خرج کردن میلیاردها دلار از جیب مالیات دهندگان امریکائی برای ادامه جنگ نیابتی جو بایدن علیه روسیه را مهندسی می کرد.
هر روز نیویورک تایمز به همه از جمله سیاستمداران و رهبران که افکار عمومی را می سازند در مورد جنگ اوکراین توضیح می داد و آنان را توجیه می کرد که که آنان باید در مورد جنگ اوکراین چگونه فکر و تحلیل کنند.

بنابراین وقتی تایمز می‌نویسد که اوضاع برای ایالات متحده و آدامس در کیف، ولدیمیر زلنسکی، خوب پیش نمی‌رود، این یاد آور داستان مردی است که سگ را گاز می‌گیرد .

نیویورک تایمز به ما می‌گوید که چگونه برخی از حقایق ناراحت کننده به موضوعات غیر قابل انکار تبدیل می شوند. سرمقاله نیویورکتایمز در یازدهم ماه مه با عنوان «روسها بخش زیادی از شرق اوکراین را علی رغم ضربه هائی که متحمل شده اند هنوز در دست دارند».

این تیتیر که خلاف داستان های رایج که تایم برای ما روایت کرده است، آنها این خبر را طوری طراحی می کنند که تا حدودی تلخی شکست در اوکراین را کاهش دهد. پاراگراف اول مطلب محتوای خود را شفاف تر بیان می کند که توضیح می دهد «روسیه در منطقه شرق اوکراین توانسته است مناطق جدیدی را به تصرف خود در بیاورد»، نظر خواننده را به این موضوع جلب می‌کنم که صحبت از این نیست که روسیه مناطقی را که به تصرف درآورده است حفظ می‌کند بلکه مناطق جدیدی را تصرف کرده است. بدون شک این پیامی روحیه بخشی برای نیروهای امریکائی و اوکراینی در جنگ اوکراین نیست.

تایمز ادامه می‌دهد: «وزارت دفاع روسیه روز سه‌شنبه گفت که نیروهای این کشور در شرق اوکراین تا مرز بین دونتسک و لوهانسک، دو استان روسی‌زبان، جائی که جدائی‌طلبان مورد حمایت مسکو به مدت هشت سال با ارتش اوکراین می‌جنگند، پیشروی کرده‌اند. یادآوری می‌شود که اولین گلوله‌ها در این جنگ به قول خودشان در ۲۴ فبروری شلیک نشد، بلکه هشت سال پیش در دنباس شلیک شد. این یک یادآوری مهیج برای کسانی است که حمایت خود از جنگ را بر اساس "چه کسی تیر اول شلیک کرد" استوار می‌کنند و نشان می‌دهد که نقطه کور قابل توجهی در دیدگاه "اخلاقی" آنها وجود دارد.

تایمز ادامه می‌دهد: «... تسخیر دونباس، همراه با موفقیت اولیه تهاجم روسیه در تصرف بخش‌هایی از جنوب اوکراین در مناطق همسایگی شبه جزیره کریمه، به کرملین اهرم بسیار مهمی در هر گونه مذاکرات آینده برای پایان دادن به درگیری می‌دهد.»

نیویورکتایمز در ادامه می‌نویسد روس‌ها از امتیاز اضافی دیگری نیز برخوردارند آنها به طور کامل بر بحیره سیاه مسلط شده اند یعنی تنها مسیر آبی اوکراین برای تجارت با جهان خارج دارد. آنها با محاصره بحری اوکراین در نهایت می‌توانند اوکراین را از نظر اقتصادی به زانو درآورد و فلج کنند و حالا با توجه به کمبود غلات به دلیل جنگ در اوکراین آنها می‌توانند این کشور را دچار یک بحران گرسنگی کنند. تازه این تمام ماجرا نیست اخبار بد بیشتری هم در راه است.

و در ادامه: «روسیه تقریباً به یکی از اهداف اصلی خود دست یافته است: تصرف مناطق اطراف پل زمینی که خاک روسیه را به شبه جزیره کریمه متصل می‌کند.» و «آخرین سنگر مقاومت اوکراین در این منطقه، کارخانه فولاد آروفستال در ماریوپل، با توجه به راه کار نظامی به کار برده محدود به چند صد سرباز گرسنه شد که اکثراً در دخمه های تاریک مخفی شده اند.» اوه!

در نهایت، تایمز توجه خود را به اقتصاد معطوف می‌کند: یک مؤسسه مالی در گزارشی اقتصادی می‌نویسد: «جنگ اقتصاد اوکراین را تحت فشار شدیدی قرار داده است و زیرساخت‌ها و ظرفیت تولیدی به شدت آسیب دیده است.» این مؤسسه مالی تخمین می‌زند که ۳۰ تا ۵۰ درصد از مشاغل اوکراین تعطیل شده اند، ۱۰ درصد از جمعیت کشور را ترک کرده اند و ۱۵ درصد دیگر در داخل کشور آواره شده اند. در مجموع ۲۵ درصد از کل جمعیت مجبور به ترک خانه و کاشانه خود شده‌اند.

این داستان غم انگیز شکست، بدبختی و مرگ با شوخ طبعی فراوان، چند حکایت از خط مقدم و اعترافات «آوریل هاینس»، مدیر اطلاعات ملی، که اعترافاتش با وجود آن که فتیله اش را پائین کشیده اند اما هنوز غم انگیز است، آرایش می شود. اما اگر آن را با دقت بخوانید، شکست بزرگی برای عملیات به نظر می رسد.

بنابراین در حالی که امریکا در ترس و هراس شکست به سر می برد دست به کار پول پاشی مبالغه انبوهی برای ادامه جنگ شده است. حدود ۶۳ میلیارد دلار، اگر تزریق اخیر حدود ۴۰ میلیون دلاری را در نظر بگیرید که تنها با ۵۷ رأی مخالف، تمام جمهوری خواهان، از سنا و مجلس نمایندگان تصویب شد. (و داستان دیگری نیز در آنجا نهفته است، ما شاهد از بین رفتن احساسات ضد جنگ در حزب دموکرات و تولد دوباره آن در میان جمهوریخواهان پوپولیست هستیم.) اما چرا این تغییر ناگهانی لحن در تایمز؟ سهل انگاری در نظارت تحریریه؟ به نظر نمی رسد که اینطور باشد، زیرا در همان روز یک مقاله نظری منتشر شد با عنوان: «امریکا و متحدانش می خواهند روسیه را بی رمق و نابود کنند. آنها واقعاً نباید این کار را انجام دهند.» این نشان می دهد که زمان آن فرا رسیده است که ایالات متحده پرچم سفید را به اهتزاز درآورد.

این مقاله چنین نتیجه گیری می کند: «هر چه جنگ بیشتر طول بکشد، آسیب وارده به اوکراین بیشتر می شود و خطر تشدید تشنج نیز بیشتر می شود. یک نتیجه نظامی قاطع در شرق اوکراین می تواند دست نیافتنی بشود. اما به وجود آمدن وضعیت بحرانی نه جنگ، نه صلح هم چندان بهتر نیست. طولانی شدن نامحدود جنگ، مانند سوریه، برای شرکت کنندگان در این درگیری به خصوص که به سلاح هسته ای هم مسلح باشند بسیار خطرناک است. تلاش های دیپلماتیک باید در مرکز استراتژی جدید اوکراین باشد. در عوض، مرزهای جنگ گسترش می یابد و خود جنگ باید به عنوان کالای «مبارزه بین دموکراسی و خودکامگی» فروخته شود و دونباس به عنوان مرز آزادی معرفی می شود. این فقط زیاده خواهی تبلیغاتی نیست. این بی پروائی است. نیازی به اشاره به خطرات ناشی از ادامه این جنگ نیست.»

به نظر می رسد برخی از نخبگان سیاست خارجی و سایر حوزه ها شاهد فاجعه قریب الوقوع جنگ نیابتی علیه روسیه توسط بایدن، نولند، بلینکن و بقیه کابال نئوکان ها شده اند. چشم انداز هولوکاست هسته ای که در انتهای این جاده قرار دارد، ممکن است برای بیدار کردن آن ها از خشم مخصوص شان کافی باشد.

به نظر می رسد آنها می خواهند قطاری را که به حرکت درآورده اند قبل از این که از مسیر خارج شود، متوقف کنند. مشخص نیست که آنها پیروز خواهند شد یا خیر. اما واضح است که ما باید کسانی را که مسؤول این فاجعه خطرناک هستند – قبل از این که خیلی دیر شود – از قدرت بیرون کنیم.